
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

**ΧΑΡ.ΤΡΙΚΟΥΠΗ 37
10680 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. (210)3665414-5
FAX: (210)3665420
e-mail : pressoffice@pasok.gr**

Αθήνα, 16 Μαΐου 2006

ΟΜΙΛΙΑ

ΓΙΩΡΓΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒ

Κύριε Πρόεδρε του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι.

Με μεγάλη χαρά μιλώ σήμερα στην Ετήσια Συνέλευσή σας που συμπίπτει με μια ιδιαίτερη συγκυρία για το Σύνδεσμό σας. Την αλλαγή σκυτάλης σε ένα νέο Πρόεδρο και σε ένα νέο Διοικητικό Συμβούλιο για τον ΣΕΒ.

Θέλω πρώτα απ' όλα να πω δυο λόγια για τον Οδυσσέα, με τον οποίο ήμασταν και συμμαθητές στο σχολείο. Η θητεία του στον ΣΕΒ χαρακτηρίστηκε απ' την προσπάθειά του να ξεφύγει από το στενό πλαίσιο της διεκδίκησης αιτημάτων και να εκφράσει έναν ευρύτερο λόγο για την πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Μέλος μιας νεότερης γενιάς επιχειρηματιών, δεν είναι τυχαίο ότι έφερε ένα άλλο πνεύμα, ευρωπαϊκό και διεθνές, στο Σύνδεσμό σας. Η αίσθησή μου είναι ότι, δεν ήταν καθόλου τυχαία η πολύ θετική του πρωτοβουλία για την Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων που συζητήσαμε πέρσι εδώ στη Συνέλευσή σας.

Στην ευρύτητα της αντίληψής του για τον ρόλο των εργοδοτών εντάσσεται η προσπάθειά του να θεσπίσει κανόνες και αρχές δεοντολογίας για τις επιχειρήσεις και τη δραστηριότητά τους. Όχι μόνο στα στενά πλαίσια των χώρων δουλειάς και παραγωγής, αλλά και ευρύτερα προς την κοινωνία και το έθνος.

Η Χάρτα αυτή αναδεικνύει πρώτα απ' όλα τη σημασία της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Δεύτερον, τονίζει την καθοριστική σημασία και της κοινωνικής διαβούλευσης ως μέσο για να προωθηθούν οι αλλαγές. Δεν θα μπορούσα να συμφωνήσω περισσότερο ότι οι αλλαγές μπορεί να υπάρξουν και να έχουν βιωσιμότητα μόνο όταν είναι κτήμα όλων. Δηλαδή, τελικά, να είναι προϊόν σωστής διαβούλευσης με όλους τους ενδιαφερόμενους. Να αισθάνονται και να είναι και συμμετοχοί αλλά και μέτοχοι του τελικού αποτελέσματος.

Το αντίθετο συνήθως φέρνει την αντίδραση, την οπισθοδρόμηση, την προκατάληψη, την καχυποψία. Δηλαδή, η μονομέρεια γίνεται τελικά τροχοπέδη για την εξέλιξη της κοινωνίας μας.

Θέλω επίσης να ευχηθώ στο νέο Πρόεδρο και στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο μια γόνιμη και δημιουργική θητεία ώστε ο ΣΕΒ και η επιχειρηματική κοινότητα να συνεισφέρουν δημιουργικά στην ανταγωνιστικότητα, στην ανάπτυξη, αλλά και την κοινωνική συνοχή στη χώρα μας τα χρόνια που έρχονται.

Αγαπητοί φίλοι, αγαπητές φίλες.

Είστε μέλη του ΣΕΒ.

Επιχειρηματίες, Βιομήχανοι, Τραπεζίτες.

Είμαι Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος. Είμαι Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, της μεγαλύτερης πολιτικής οργάνωσης που συγκεντρώνει στους κόλπους της πάνω από 160 σοσιαλιστικά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα απ' όλο τον κόσμο.

Ένα είναι το κεντρικό ερώτημα.

Υπάρχει χώρος για συνεργασία μεταξύ μας;

Μπορούμε να βρούμε μια κοινή γλώσσα;

Μπορούμε να δουλέψουμε για κοινούς στόχους;

Αποψη μου; Πιστεύω πως ναι. Προϋπόθεση είναι να δημιουργήσουμε και να δουλέψουμε μέσα σε ένα καθαρό πλαίσιο.

Με ξεκάθαρους κανόνες του παιχνιδιού.

Με σεβασμό στις διαφορετικές μας αφετηρίες και προτεραιότητες.

Γι' αυτό ανέφερα και τη Χάρτα Δικαιωμάτων. Αποτελεί παράδειγμα οριοθέτησης κανόνων και αρχών που θα μας βοηθήσουν να βρούμε κοινούς τόπους και στόχους και διαδικασίες ξεκάθαρης συνεργασίας.

Σας μιλώ σήμερα για τα σχέδιά μας για τη χώρα, αλλά και για να σας πω τι περιμένουμε και από εσάς. Να έχουμε ένα δημιουργικό και αποτελεσματικό διάλογο για το μέλλον της χώρας.

Θα αναφερθώ σε επτά κορυφαία ζητήματα πολιτικής, με βάση τους πυλώνες στρατηγικής που έθεσα όταν συναντηθήκαμε στη Θεσσαλονίκη, τον περασμένο Σεπτέμβριο.

Μεταρρύθμιση στο κράτος.

Μακροοικονομική πολιτική.

Κοινωνικό κράτος.

Φορολογικό σύστημα.

Πολιτικές απασχόλησης και εκπαίδευσης.

Επιχειρηματικότητα, εξωστρέφεια.

Σχέσεις πολιτικών με τον επιχειρηματικό κόσμο.

Στόχος μια δυναμική και ανταγωνιστική οικονομία με ένα ισχυρό κοινωνικό κράτος.

Στόχος να απελευθερώσουμε τις υγιείς, δημιουργικές και παραγωγικές δυνάμεις της κοινωνίας μας.

Θα βοηθήσουμε εσάς να απελευθερωθείτε απ' τα δεσμά της γραφειοκρατίας και του αθέμιτου ανταγωνισμού, ενός αντιπαραγωγικού περιβάλλοντος.

Θα σας ζητήσουμε, όμως, και να συμβάλλετε στη συγκρότηση ενός ισχυρού και αποτελεσματικού κοινωνικού κράτους, στις πολιτικές απασχόλησης και κατάρτισης. Στη διαμόρφωση ενός κράτους δικαίου.

Μεγαλύτερη ελευθερία για σας, αλλά και μεγαλύτερη εταιρική ευθύνη από εσάς.

Ζήτημα πρώτον. Πολιτική για τη μεταρρύθμιση στο κράτος. Η πολιτική για τη μεταρρύθμιση στο κράτος είναι απαραίτητη προϋπόθεση.

Προϋπόθεση να αφήσουμε τις υγιείς δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας να εκφραστούν. Για να απελευθερώσουμε τις δυνάμεις του ελληνισμού.

Θέλουμε ένα κράτος που εγγυάται την παροχή δημοσίων υπηρεσιών και αγαθών σε όλους τους πολίτες. Ένα κράτος που δεν παράγει αναγκαστικά το ίδιο τις υπηρεσίες, αλλά εγγυάται και ελέγχει την ποιότητα, την προσβασιμότητα και την ίση μεταχείριση για όλους.

Ένα κράτος αποτελεσματικό, κοντά στον πολίτη, που να ελέγχεται από τον πολίτη.

Ένα κράτος με ικανή επιτελική Δημόσια Διοίκηση.

Με ριζική απλοποίηση νόμων και διαδικασιών και με κωδικοποίηση της νομοθεσίας.

Με ενίσχυση των μηχανισμών, της έννοιας της διαμεσολάβησης για να εξυπηρετείται ο πολίτης και η επιχείρηση, και να επιλύονται προβλήματα ή διαφορές με ήπιο και γρήγορο τρόπο.

Με συστηματική αξιολόγηση της διοίκησης και των υπαλλήλων μέσω προγραμμάτων επίτευξης στόχων, με σαφή κριτήρια.

Με αμοιβές που λαμβάνουν υπόψη τη γνώση, τις συνθήκες εργασίας, τις αρμοδιότητες, τις ευθύνες των υπαλλήλων.

Με σύστημα εξέλιξης των υπαλλήλων που διασφαλίζει τις αρχές της αξιοκρατίας, όχι της κομματικοκρατίας, και με διαρκή επιμόρφωση καθώς οι εξελίξεις είναι συνεχείς.

Με ολοκληρωμένη εισαγωγή μεθόδων και εργαλείων ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Ηλεκτρονική διακυβέρνηση που θα εγγυηθεί μεγαλύτερη διαφάνεια, λογοδοσία -αυτό που λέμε στα αγγλικά accountability- ευκολία στην εξυπηρέτηση του πολίτη, εξοικονόμηση πολύτιμου χρόνου.

Υπηρεσίες υγείας και παιδείας θα μπορούν να αναπτυχθούν συστηματικά στον κυβερνοχώρο, δίνοντας νέα διάσταση στις δυνατότητες πρόσβασης στις αναγκαίες για την κοινωνική συνοχή λειτουργίες της παιδείας και της υγείας.

Μέσα από την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, στόχο έχουμε να αναπτύξουμε και την ηλεκτρονική δημοκρατία. Πέραν της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας υπάρχει και η πιο άμεση ή και συμμετοχική δημοκρατία. Η υπεύθυνη

και αξιόπιστη πληροφόρηση, η διαβούλευση, ο διάλογος και η συμμετοχή μπορούν να ενισχυθούν τα μέγιστα με την αξιοποίηση της νέας τεχνολογίας.

Απαραίτητη βεβαίως προϋπόθεση είναι οι ευρυζωνικές υποδομές. Απαραίτητη προϋπόθεση το φτηνό internet, το Διαδίκτυο, κάτι για το οποίο βλέπουμε μεγάλη ολιγωρία εκ μέρους της σημερινής κυβέρνησης. Χάνουμε έτσι τεράστιες ευκαιρίες όχι μόνο να εκσυγχρονίσουμε τη Δημόσια Διοίκηση αλλά να κάνουμε και τις επιχειρήσεις πιο ανταγωνιστικές.

Για μας η ριζική αποκέντρωση είναι "εκ των ων ουκ άνευ", για μια γενναία μεταρρύθμιση του κράτους.

Στην κεντρική διοίκηση να παραμείνουν οι βασικοί τομείς του σχεδιασμού της ανάπτυξης. Η εξωτερική πολιτική και ασφάλεια, τα δημόσια οικονομικά, η δικαιοσύνη, ένας εθνικός σχεδιασμός της υγείας, της παιδείας και του κοινωνικού κράτους και της πολιτικής προστασίας, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, η εγγύηση για την ποιότητα των δημόσιων αγαθών.

Στην αιρετή περιφερειακή διοίκηση και στην πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση να ανατεθεί η ευθύνη και, αν θέλετε, και η μεγαλύτερη ευχέρεια και πρωτοβουλία για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση υπηρεσιών, όπως της εκπαίδευσης, υγείας και πρόνοιας.

Η μονάδα του σχολείου π.χ. θα έχει πολύ μεγαλύτερες ελευθερίες να διαμορφώσει το πρόγραμμα του σχολείου να επιλέξει τα στελέχη του, να οργανώσει το ωράριό του σύμφωνα με τις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας και των μαθητών. Το ίδιο και για τις άλλες βαθμίδες εκπαίδευσης που θα επιτρέπουν την ουσιαστική σύνδεση της κατάρτισης με την παραγωγή.

Χρειαζόμαστε μεγαλύτερες και ισχυρότερες αναπτυξιακές ενότητες στη χώρα ώστε να μπορούμε να αξιοποιήσουμε τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα. Ενότητες περιφερειακές ώστε να μπορούμε να αξιοποιήσουμε, τα πλεονεκτήματα, παραδοσιακά αλλά και νέα, αυτών των ενοτήτων.

Οι ενότητες αυτές θα πρέπει να σχεδιαστούν παράλληλα με την αλλαγή του εκλογικού συστήματος, που θα συνδυάζει την εκλογή βουλευτών και από την περιφέρεια και από μονοεδρικές περιφέρειες.

Η τοπική ανάπτυξη προϋποθέτει ισχυρούς και αποτελεσματικούς Δήμους. Χρειαζόμαστε ένα νέο πρόγραμμα συνένωσης πρωτοβάθμιων ΟΤΑ για να μπορούν να σχεδιάζουν και να υλοποιούν την τοπική ανάπτυξη σε συνεργασία με τις

τοπικές παραγωγικές δυνάμεις. Όχι τον παραπέρα κατακερματισμό των Δήμων, αλλά τη μεγαλύτερη συνένωση τους.

Οι ισχυροί αποκεντρωμένοι θεσμοί επιτρέπουν τον επιτόπου συντονισμό. Καταργούν πολυεπίπεδες διαδικασίες αποφάσεων αλλά και τον κατακερματισμό αρμοδιοτήτων σε πολλαπλές υπηρεσίες.

Σήμερα για να πάρει κανείς μια άδεια, για να εξυπηρετηθεί από το Δημόσιο, να υπάρξει μια απόφαση, αναγκάζεται να τρέχει σε πολλαπλές υπηρεσίες, κεντρικές και τοπικές, έχοντας την αίσθηση ότι είναι πρωταγωνιστής σε ένα έργο του Κάφκα. Η αποκεντρωμένη διοίκηση αποτελεί βασικό φάρμακο γι' αυτή τη νόσο σε όλα τα σύγχρονα ευρωπαϊκά κράτη.

Γνωρίζοντας από την άλλη ότι ο Συνήγορος του Πολίτη μας προειδοποιεί ότι υπάρχει μεγάλη διαφθορά στους θεσμούς Αυτοδιοίκησης και ότι πολλές φορές και ο επιχειρηματίας βρίσκεται στο έλεος ενός τοπικού παράγοντα, είναι απαραίτητο η ισχυρή Αυτοδιοίκηση να συνδυαστεί με τομές στη διοίκηση της.

Στελεχιακό δυναμικό.

Μηχανισμούς απολογισμού και ελέγχου του παραγόμενου έργου.

Ένα σύστημα αποτελεσματικού οικονομικού και διαχειριστικού ελέγχου με στόχο τη διαχείριση κινδύνων, τη συνολική δημοσιονομική πειθαρχία, τη διαφάνεια των αποφάσεων και την κοινωνική λογοδοσία. Ένα πλαίσιο αξιολόγησης και ελέγχου των αποτελεσμάτων της διοικητικής δράσης το οποίο θα δίνει έμφαση στην παρακολούθηση του προϊόντος και του αποτελέσματος.

Προτείνουμε παράλληλα με την αύξηση αρμοδιοτήτων και πόρων στην Αυτοδιοίκηση και την εισαγωγή ενός νέου μοντέλου οικονομικής διαχείρισης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ζήτημα δεύτερο. Η μακροοικονομική πολιτική.

Η επόμενη κυβέρνηση θα είναι κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Για να μην ακούγεται αυτό αλαζονικό, να το χρωματίσω λέγοντας ότι και το διεκδικούμε αλλά και το πιστεύουμε από τις ενδείξεις που έχουμε από τον έλληνα πολίτη.

Η ουσία είναι ότι θα παραλάβουμε μια οικονομία η οποία θα βρίσκεται, κατά πάσα πιθανότητα, ακόμα υπό δημοσιονομική επιτήρηση. Για πρώτη φορά στην πρόσφατη ιστορία της. Αποτέλεσμα συνειδητών πολιτικών επιλογών, ή να πω ασυνείδητων επιλογών, της ψευδεπίγραφης αλλά και καταστροφικής

«δημοσιονομικής απογραφής» της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Μιας απογραφής που καταρράκωσε το κύρος της χώρας μας στο εξωτερικό και ανέκοψε την ανάπτυξη.

Είχα την ευκαιρία προ δύο ετών στη ΔΕΘ να παρομοιάσω την απογραφή με μια επιχείρηση που αλλάζει μάνατζερ, και αυτός αντί να χτίσει επάνω στο τι βρήκε, προσπαθεί να δυσφημίσει τον προηγούμενο μάνατζερ, καταρρακώνοντας το κύρος ολόκληρης της επιχείρησης στην αγορά. Δυστυχώς βγήκα αληθινός στις προβλέψεις αυτές.

Θα παραλάβουμε μια οικονομία μειωμένων προσδοκιών. Με την αγορά σε κρίση, με τις επενδύσεις -δημόσιες και ιδιωτικές- σε ύφεση, με διευρυμένες ανισότητες, με έντονη κοινωνική ανασφάλεια, αγωνία και αβεβαιότητα για το αύριο.

Μια παρόμοια οικονομία δημιουργεί μια ψυχολογία που δεν βοηθά καθόλου το κλίμα, δεν συμβάλλει στις προϋποθέσεις, στην κοινωνία για τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η χώρα.

Άρα, πρώτο μέλημά μας για την επόμενη κυβέρνηση, την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, είναι να επαναφέρει την εμπιστοσύνη. Εμπιστοσύνη στην ελληνική οικονομία.

Το 2004 η κυβέρνηση του κ. Καραμανλή παρέλαβε μια δυναμική οικονομία που μπορούσε να κοιτάξει το μέλλον με αισιοδοξία. Μια οικονομία που είχε ξεπεράσει πολλά προβλήματα που την ταλαιπωρούσαν επί χρόνια, που μπορούσε να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της εποχής και να κάνει άλματα προόδου.

Μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, υπήρχαν διασφαλισμένοι πόροι 25 δις ευρώ του Γ΄ ΚΠΣ για την ανάπτυξη της χώρας. Όμως, αντί να χτίσει επέλεξε να κατεδαφίσει. Αντί να διορθώσει τα λάθη και να πάει μπροστά, προτίμησε να χρησιμοποιήσει τα λάθη ως άλλοθι για να μείνει στάσιμη. Έχασε μεγάλες ευκαιρίες στην Ε.Ε. Αντί να ενώσει τους Έλληνες και τις ελληνίδες γύρω από νέους μεγάλους στόχους, προτίμησε να διαιρέσει την κοινωνία.

Αύξησε το έλλειμμα και για να το επαναφέρει σε επίπεδα συμβατά με τη συμμετοχή μας στην ΟΝΕ, εγκατάλειψε τις δημόσιες επενδύσεις. Εκεί έγιναν τεράστιες περικοπές, "σπατάλες" κατά τον κ. Καραμανλή.

Αύξησε τους έμμεσους φόρους. Έκανε μια σαφή αναδιανομή πλούτου, επιβαρύνοντας τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα.

Μειώσε τις δαπάνες για την παιδεία, για την έρευνα, για το μέλλον της χώρας.

Δεν μπόρεσε και δεν θέλησε να δημιουργήσει πραγματικό ανταγωνισμό στις αγορές. Προτίμησε την ασφάλεια μιας πελατειακής λογικής.

Η πολιτική της, η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, είναι μια πολιτική που, δυστυχώς, υπονομεύει το μέλλον.

Όχι μόνο δεν μοιράζει την πίτα πιο δίκαια.

Δεν την βοηθά καν να μεγαλώσει.

Εμείς αναγνωρίζουμε ότι το μεγάλο δημόσιο χρέος της χώρας δεν είναι η παρακαταθήκη που θέλουμε να αφήσουμε στα παιδιά μας. Υπάρχει. Όμως, ένα μεγάλο μέρος ειρήνης το οποίο δεν έχει αξιοποιηθεί. Θα εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια που μπορεί να μας δώσει η μείωση των αμυντικών δαπανών.

Αυτό βεβαίως προϋποθέτει τις σχέσεις γειτονίας με την Τουρκία που είχαμε κατακτήσει στο παρελθόν. Μια ενεργητική και όχι παθητική πολιτική για την επίλυση ζητημάτων μεγάλων με την γείτονα χώρα.

Απαραίτητο επίσης είναι να εξορθολογίσουμε τις δαπάνες του κράτους.

Γιατί οι δαπάνες δεν συγκρατώνται με μεγαλοστομίες και λεονταρισμούς.

Και δεν πρέπει να συγκρατούνται με περικοπές σε απαραίτητα κοινωνικά προγράμματα.

Γι' αυτό και θα προχωρήσουμε σε έναν προϋπολογισμό, στο βαθμό του εφικτού, από μηδενική βάση.

Τι σημαίνει αυτό, γιατί έχει σημασία η έννοια της μηδενικής βάσης; Διότι ουσιαστικά θέτει επί τάπητος τις πραγματικές προτεραιότητες της χώρας και αποκαλύπτει τις περιοχές του προϋπολογισμού που έχουν μικρή αξία να διατηρηθούν και να χρηματοδοτηθούν.

Είναι για μένα πράξη πολιτικής ευθύνης, η ξεκάθαρη αποτύπωση σε έναν πολυετή προϋπολογισμό των προτεραιοτήτων που θα στηρίξουν το νέο ελληνικό αναπτυξιακό πρότυπο: εκπαίδευση, έρευνα, καινοτομία, προώθηση της απασχόλησης, νέες υποδομές, νέες υπηρεσίες ποιότητας.

Με δεσμεύσεις για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων.

Στο πλαίσιο ενός προϋπολογισμού που θα καταργεί τους άπειρους κωδικούς που δημιουργούν απόλυτη ανελαστικότητα στην εκτέλεση του προϋπολογισμού, που θα επιβραβεύει την απορροφητικότητα και την αποτελεσματικότητα.

Στο πλαίσιο ενός προϋπολογισμού αποκεντρωμένου στα χαμηλότερα επίπεδα της διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, με ταυτόχρονη μεταφορά σ' αυτές πόρων και αρμοδιοτήτων.

Με αποτελεσματικούς ελεγκτικούς μηχανισμούς, κοινωνική λογοδοσία, διαφάνεια, συμμετοχή των πολιτών στη διαμόρφωση προτεραιοτήτων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Με ισχυρότερο λόγο του Κοινοβουλίου στην κατάρτιση και τον έλεγχο του προϋπολογισμού.

Να μπορείτε εσείς, όπως και οι υπόλοιποι κοινωνικοί εταίροι, να ελέγχετε πού πηγαίνουν οι φόροι που καταβάλλετε στο κράτος.

Ζήτημα τρίτο. Η πολιτική για το κοινωνικό κράτος.

Αλλαγές δεν μπορεί να γίνουν χωρίς κοινωνική συνοχή.

Ανάπτυξη δεν μπορεί να είναι βιώσιμη χωρίς ένα αποτελεσματικό σύστημα κοινωνικής προστασίας, χωρίς ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος.

Οι χώρες με το μεγαλύτερο δυναμισμό και τη μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα είναι αυτές με το πιο ανεπτυγμένο κοινωνικό κράτος και τις πιο ρηξικέλευθες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις.

Οι πόροι για το κοινωνικό κράτος αυξήθηκαν σημαντικά τα χρόνια που το ΠΑΣΟΚ ήταν κυβέρνηση. Όμως η ποιότητα των υπηρεσιών και η αποτελεσματικότητα της παρέμβασης υπολείπεται πολύ απ' αυτήν που θα έπρεπε να είναι.

Χρωστάμε στους έλληνες πολίτες ένα κοινωνικό κράτος προσανατολισμένο στο μέλλον.

Κοινωνικό κράτος με ποιότητα υπηρεσιών που θα ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες. Με επαρκή χρηματοδότηση, με νέες δομές και υπηρεσίες κοινωνικής προστασίας. Με φιλόδοξους αλλά και πρακτικούς στόχους όπως η ελάττωση του ποσοστού φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, η καταπολέμηση

της μακροχρόνιας ανεργίας και στα δύο φύλα, η εισοδηματική ενίσχυση ασθενών ομάδων, η ισότητα των ευκαιριών.

Πριν από μερικές ημέρες πρότεινα ένα συνολικό πλαίσιο για το μεγάλο θέμα του ασφαλιστικού.

Εμείς δεν διαπραγματευόμαστε την ανάγκη αλληλεγγύης ανάμεσα στις γενιές και τη διασφάλιση αξιοπρεπών συντάξεων για όλους.

Προτάσσουμε τη διατήρηση του δημόσιου, καθολικού και αναδιανεμητικού χαρακτήρα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης με βάση την τριμερή χρηματοδότηση.

Προτείνουμε την ενοποίηση των Ασφαλιστικών Ταμείων με στόχο να πάμε σταδιακά σε κατά βάση τρία Ταμεία για την κύρια ασφάλιση και σε ομαδοποίηση των Επικουρικών Ταμείων.

Την ενθάρρυνση των πρωτοβουλιών για ίδρυση ισχυρών Επαγγελματικών Ταμείων από τους κοινωνικούς εταίρους και με κεφαλαιοποιητικά συνταξιοδοτικά σχήματα πέραν της κύριας και της επικουρικής ασφάλισης.

Τη διάκριση του προνοιακού τύπου παροχών από τις δαπάνες του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Σήμερα δίνονται πολλές παροχές μέσω του ασφαλιστικού συστήματος που δεν έχουν ουσιαστικά σχέση με το ασφαλιστικό σύστημα. Έτσι φορτώνουμε την κοινωνική πολιτική στο αναλογιστικό έλλειμμα, που είναι λάθος.

Τη σύνδεση των κλάδων υγείας των Ταμείων με νέες δομές πρωτοβάθμιας υγείας και βεβαίως ολοκληρωμένο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Το κράτος να θέτει προδιαγραφές και τα Ταμεία να αγοράζουν υπηρεσίες είτε από τους δημόσιους είτε από τους ιδιωτικούς φορείς.

Τη ριζική αλλαγή του τρόπου είσπραξης των εισφορών με ενοποίηση των μηχανισμών ελέγχου και τη διασταύρωση των στοιχείων, για την πάταξη της εισφοροδιαφυγής.

Τη δημιουργία μιας πιο στέρεης, ανταποδοτικής βάσης στις εισφορές, για να αποθαρρυνθεί η πρόωρη συνταξιοδότηση και να ενθαρρυνθεί η εθελούσια παραμονή στην εργασία.

Την επαναξιολόγηση του καταλόγου των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, με βάση τις σημερινές αντιλήψεις και συνθήκες για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων.

Τον σαφή καθορισμό των δικαιούχων αναπηρικής σύνταξης και τον έλεγχο της τήρησης των διαδικασιών, ενιαίων για όλα τα Ταμεία.

Την ενεργητική διαχείριση του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων όλων των Ταμείων.

Τη θεσμοθέτηση της εθνικής κατώτατης σύνταξης για όλους τους πολίτες στο πλαίσιο της διασφάλισης ενός εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης. Αν θέλετε, ένα δίκτυ ασφαλείας που προλαβαίνει κοινωνικά προβλήματα, αντιμετωπίζει τα αίτιά τους, ανακόπτει τον κατήφορο του κοινωνικού αποκλεισμού. Όχι απλώς με πόρους, αλλά με αναβάθμιση των κοινωνικών υποδομών, με προγράμματα για συγκεκριμένες ομάδες όπως για νέα ζευγάρια που φτιάχνουν οικογένεια, ή για την ποιότητα ζωής για της τρίτης ηλικίας.

Πρότεινα μάλιστα στη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος να συμπεριλάβουμε τη συνταγματική κατοχύρωση ενός εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης για όλους.

Πιστεύω ότι σε μια εποχή παγκοσμιοποίησης οι εξελίξεις, οι αλλαγές, η αναγκαία ευελιξία της κοινωνίας απαιτεί τη σιγουριά ενός κοινωνικού συστήματος, ένα δίκτυ προστασίας για όλους.

Αυτό, βέβαια, απαιτεί τη ριζική αναμόρφωση του σημερινού κράτους πρόνοιας που ασχολείται δυστυχώς με το πώς θα ξεφορτωθεί το πρόβλημα, που αποσύρει τον Έλληνα από την κοινωνία και την οικονομία. Να πάμε σε ένα κράτος πρόνοιας που θα εγγυάται και θα προωθεί την ενεργή συμμετοχή του πολίτη στην οικονομία μας.

Σε αντίθεση με την κυβέρνηση που ασχολείται μόνο με τα αναλογιστικά μεγέθη, εμείς επιμένουμε ότι η συζήτηση για το ασφαλιστικό είναι τυφλή εάν δεν συνδεθεί με την ευρύτερη αναπτυξιακή λογική στη χώρα μας. Με το μοντέλο ανάπτυξης, με τις πολιτικές απασχόλησης και παιδείας, με πολιτικές για ένα νέο σύστημα υγείας, με την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Ζήτημα τέταρτο. Το φορολογικό σύστημα.

Χρειάζονται βαθιές τομές στο φορολογικό μας σύστημα.

Για μας, το φορολογικό σύστημα εκτός από μηχανισμός κινήτρων είναι και βασικό εργαλείο αναδιανομής.

Θέλουμε να ανατρέψουμε τη συνεχιζόμενη επιδείνωση της σχέσης άμεσων προς έμμεσους φόρους στα συνολικά έσοδα.

Διαφωνούμε με την αδιάκριτη μείωση των συντελεστών φορολογίας των κερδών στις επιχειρήσεις.

Είμαστε υπέρ του να φορολογούνται όσο γίνεται λιγότερο τα αδιανέμητα κέρδη. Τα κέρδη που αξιοποιούνται για επενδύσεις και δημιουργούν θέσεις εργασίας. Θα είμαστε ανοιχτοί και σε περαιτέρω μείωση αυτών των συντελεστών για να ενθαρρύνουμε τις επενδύσεις, για να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας.

Όμως, δεν αντιλαμβανόμαστε γιατί το εισόδημα από τα διανεμόμενα κέρδη θα πρέπει να φορολογείται λιγότερο απ' ό,τι το εισόδημα από μισθωτή εργασία.

Γι' αυτό και θα φορολογήσουμε τα διανεμόμενα κέρδη, τα μερίσματα, μαζί με τη φορολογία εισοδήματος. Με τους ίδιους συντελεστές.

Αυτή είναι και η πρακτική στις περισσότερες χώρες όπως συμβαίνει και στην Ιρλανδία, το αγαπημένο οικονομικό μοντέλο της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Η κυβέρνηση προσπαθεί σήμερα να δελεάσει τους πολίτες υποσχόμενη μειώσεις φορολογικών συντελεστών για τα νοικοκυριά.

Προφανώς όλοι θέλουμε χαμηλότερους φόρους. Όμως θέλω να είναι ξεκάθαρο σε όλους τι επιχειρεί να κάνει η κυβέρνηση.

Τα χαμηλά εισοδήματα δε θα ωφεληθούν.

Τα μεσαία εισοδήματα θα έχουν μια μικρή, ελάχιστη φορολογική ελάφρυνση.

Τα μεγάλα εισοδήματα θα έχουν μια πολύ μεγάλη φορολογική ελάφρυνση. Και αυτήν θα την πληρώσουν τα χαμηλά και τα μεσαία εισοδήματα. Με υψηλότερους έμμεσους φόρους, μικρότερες κοινωνικές δαπάνες λιγότερες δημόσιες υποδομές έτσι ώστε να καλυφθούν 1,5 – 2 δις ευρώ που θα χαθούν ως έσοδα για το κράτος από τη μείωση των συντελεστών.

Ποια είναι η οικονομική λογική της μείωσης των φορολογικών συντελεστών σε περίοδο δημοσιονομικής λιτότητας; Ποια είναι η οικονομική λογική και η ηθική νομιμοποίηση κάποιος που δηλώνει πάνω από 100.000 ευρώ το χρόνο να έχει ετήσια φορολογική ελάφρυνση που φτάνει τα 8.000 ευρώ.

Πώς αυτό συμβαδίζει με τις ανάγκες χρηματοδότησης του κοινωνικού κράτους των προγραμμάτων απασχόλησης, των μεγάλων προτεραιοτήτων του μέλλοντος.

Κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι το πρόβλημα στο φορολογικό μας σύστημα είναι αλλού. Είναι η αναξιπιστία του φορολογικού μας συστήματος απέναντι στις επιχειρήσεις και τον πολίτη.

Είναι η ανασφάλεια της επιχείρησης απέναντι στην αυθαιρεσία του φορολογικού ελέγχου και τη διαφθορά.

Είναι η αδικία των συχνών ρυθμίσεων που τιμωρούν τους καλοπληρωτές και ευνοούν αυτούς που παρανομούν.

Είναι η μεγάλη φοροδιαφυγή που εξαναγκάζει τους μισθωτούς και τους καλοπληρωτές να επωμίζονται το βάρος στη φορολογία εισοδήματος και όλους μας να πληρώνουμε μέσω υψηλότερου ΦΠΑ.

Είναι η έλλειψη ανταποδοτικότητας. Ο πολίτης δεν αισθάνεται ότι παρέχονται οι υπηρεσίες ανάλογα με αυτά που πληρώνει.

Είμαι πεισμένος ότι έχουμε πολύ περισσότερα να κερδίσουμε ως κοινωνία από μια συστηματική προσπάθεια να ξαναβρούμε την ανταποδοτικότητα των παροχών και την εμπιστοσύνη του πολίτη στο σύστημα φορολογίας.

Να δημιουργήσουμε συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού στις αγορές κυνηγώντας τις ολιγοπωλιακές και πελατειακές τακτικές που ανεβάζουν το κόστος ζωής για το νοικοκυριό.

Να μειώσουμε δραστικά το κόστος της παραπαιδείας βελτιώνοντας τις υπηρεσίες που προσφέρει το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά και την ευρύτητα των επιλογών που θα έχει ο νέος για την τρίτοβάθμια εκπαίδευση.

Να μειώσουμε το κόστος για την περίθαλψη σε ένα σύστημα υγείας όπου οι δαπάνες στο δημόσιο τομέα είναι ανεξέλεγκτες, χωρίς μηχανογράφηση και οι μηχανισμοί ελέγχου στον ιδιωτικό τομέα ανύπαρκτοι.

Όλα αυτά θα κάνουν το φορολογικό βάρος πολύ πιο ανεκτό. Θα δώσουν μια αίσθηση δικαίου που σήμερα απουσιάζει. Με διαφάνεια στο πώς δαπανώνται οι πόροι. Με πόρους στοχευμένους προς συγκεκριμένο στόχο και όχι όλα σε μια μεγάλη μαύρη τρύπα.

Να ξέρει ο πολίτης πώς δαπανώνται τα χρήματα του. Να αποκτηθεί φορολογική συνείδηση μέσα από τη διαφάνεια και την ανταποδοτικότητα του φορολογικού συστήματος.

Θα κάνουμε και τις διαπραγματεύσεις για την εισοδηματική πολιτική πολύ πιο εύκολες. Γιατί ο μισθωτός δε θα βλέπει το πραγματικό του εισόδημα να εξανεμίζεται. Εμείς εκεί θα στραφούμε.

Ζήτημα πέμπτο. Η πολιτική μας για την απασχόληση και την παιδεία.

Η επόμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα κριθεί και από την ικανότητά της να δημιουργήσει συνθήκες για την αύξηση της απασχόλησης. Προοπτική εργασίας στον άνεργο. Εργασία για όλους. Ευκαιρίες για όλους. Νέες ευκαιρίες για όσους αντιμετωπίσουν πρόβλημα και προστασία για όσους δεν μπορούν.

Η σημερινή Κυβέρνηση έχει βάλει στο στόχαστρο τον εργαζόμενο και τα δικαιώματά του. Η πολιτική της υπαγορεύεται από μια κοντόθωρη θα έλεγα, αλλά και υστερόβουλη λογική που ενοχοποιεί τον εργαζόμενο.

Δεν αποτελεί για μας αναπτυξιακή προοπτική η επένδυση στη φθηνή εργασία, η επένδυση στη φτώχεια, η επένδυση στην εξαθλίωση του εργαζόμενου.

Η ελληνική αγορά εργασίας χρειάζεται αλλαγές και προσαρμογές. Αυτό το δεχόμαστε. Υπάρχουν ανισότητες. Υπάρχουν αδικίες. Υπάρχουν δυσλειτουργίες, δυσκαμψίες που ούτε την ανεργία μειώνουν ούτε τους εργαζόμενους προστατεύουν.

Όμως η λογική του αυταρχισμού και η πρακτική των μονομερών παραχωρήσεων χωρίς συναίνεση είναι αδιέξοδες. Και σας προτρέπω κι εγώ να μην ακολουθήσετε αυτή τη λογική.

Όσο και αν μερικές φορές μοιάζει θελκτική. Όσο και αν μοιάζει να έχει βραχυπρόθεσμα οφέλη.

Μια μόνο ρεαλιστική πρόταση υπάρχει για τη μείωση της ανεργίας και την επιτάχυνση της ανάπτυξης. Είναι αυτή που εξασφαλίζει την ασφάλεια των

εργαζομένων και έτσι δίνεται η δυνατότητα για περισσότερη προσαρμοστικότητα και ευελιξία.

Σε μια συζήτηση που είχαμε σε επίπεδο σοσιαλιστικών κομμάτων ο Μπλερ είχε διατυπώσει το σύνθημα ότι ασφάλεια δεν υπάρχει χωρίς αλλαγές μέσα σε έναν παγκόσμιο κόσμο. Και είχα προσθέσει ότι και αλλαγές δεν μπορούν να υπάρξουν χωρίς ασφάλεια.

Στήριξη για μας σημαίνει να δώσουμε το αίσθημα της ασφάλειας και στον εργαζόμενο. Να δώσουμε προτεραιότητα στις ενεργές πολιτικές απασχόλησης με στόχευση σε ευάλωτες ομάδες, όπως είναι οι νέοι οι γυναίκες οι μακροχρόνια άνεργοι και οι ηλικιωμένοι.

Με πραγματική εξατομικευμένη βοήθεια.

Με παρακολούθηση και καταγραφή της ανταπόκρισης στις προσφορές θέσεων ώστε να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα του συστήματος παροχών.

Με ενίσχυση των μηχανισμών εποπτείας της λειτουργίας της αγοράς εργασίας με διατάξεις που εξασφαλίζουν δίκαιη και ισότιμη μεταχείριση εργαζομένων σε ένα ευέλικτο περιβάλλον εργασίας.

Είμαστε έτοιμοι να ανοίξουμε ένα μεγάλο διάλογο με εργοδότες και με εργαζόμενους για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν. Για μας, αυτές θα έχουν θετικό αποτέλεσμα, θετικό αποτέλεσμα για όλους, όταν θα προκύψουν μέσα από κοινωνική διαβούλευση, διαπραγμάτευση και επίτευξη συναίνεσης για να μπορέσουν να στεριώσουν.

Εμείς έχουμε στο ΠΑΣΟΚ θα έλεγα σχετική μέχρι και μεγάλη πολιτική εμπειρία σε αυτό. Θέσαμε τα θεμέλια της διαδικασίας του κοινωνικού διαλόγου. Σήμερα αναπτύσσουμε και ως αντιπολίτευση ικανότητες στα στελέχη μας για διαβούλευση, διαμεσολάβηση, επίλυση συγκρούσεων σε όλα τα επίπεδα.

Δε φοβόμαστε το κοινωνικό πρόβλημα. Δεν κρυβόμαστε από αυτό. Δεν αντιδρούμε παθητικά δεν αντιδρούμε αυταρχικά. Ξέρουμε πώς θα τα αντιμετωπίσουμε χρησιμοποιώντας τα εργαλεία του διαλόγου και της διαπραγμάτευσης. Και αυτό πιστεύω ότι αποτελεί διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σε μας και τη Νέα Δημοκρατία.

Θα καλέσουμε εσάς και όλους τους κοινωνικούς εταίρους να αναλάβετε τους μηχανισμούς κατάρτισης και τους μηχανισμούς στήριξης των ανέργων.

Δε θεωρώ ότι το σύστημα το κρατικό που έχουμε σήμερα είναι αποδοτικό ή ανταποδοτικό και στοχευμένο στις πραγματικές ανάγκες. ΟΑΕΔ, ΛΑΕΚ πρέπει να γίνουν δικά σας εργαλεία -των κοινωνικών εταίρων. Αλλά και η ουσιαστική σας συμμετοχή στον αποκεντρωμένο προγραμματισμό των ΙΕΚ, των ΚΕΚ, των περιφερειακών ΤΕΙ και ΑΕΙ είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη σύνδεση του τοπικού αναπτυξιακού μοντέλου με την παραγωγή και την κατάρτιση, που προϋποθέτει βεβαίως να απελευθερώσουμε αυτούς τους φορείς, να αποκεντρώσουμε αυτούς τους φορείς, ώστε να μπορούν να σχεδιάζουν ελεύθερα και περιφερειακά.

Όλο αυτό το πιστεύω διότι εσείς οι εργοδότες γνωρίζετε τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και οι εργαζόμενοι γνωρίζουν τις δικές τους ανάγκες σε νέες δεξιότητες. Άρα πολύ πιο καλά θα αυτοδιαχειριστείτε τις δικές σας εκπαιδευτικές ανάγκες, τις ανάγκες κατάρτισης απ' ότι ένα απρόσωπο και συγκεντρωτικό κράτος.

Και θα σχεδιάσουμε μαζί τα προγράμματα για να αντιμετωπίσουμε τα έντονα φαινόμενα βιομηχανικής κρίσης, και μαζικών απολύσεων που μαστίζουν πολλές περιοχές στη χώρα μας. Πρόσφατα είχαμε την περίπτωση της Μακεδονίας και της Νάουσας.

Εσείς το γνωρίζετε καλά. Στις σημερινές ανοιχτές αγορές δεν μπορούμε πάντα να προστατεύσουμε αυτές τις θέσεις εργασίας. Μπορούμε όμως να προστατεύσουμε τους ανέργους και να τους δώσουμε πάλι προοπτική.

Όχι μετατρέποντάς τους σε συνταξιούχους, όχι με επιδόματα, αλλά με προγράμματα ανασυγκρότησης για τις φθίνουσες περιοχές και γι' αυτό παρουσιάσαμε και μια συνολική πρόταση.

Εξατομικευμένη στήριξη του ανέργου που του επιτρέπει να επανενταχθεί στην αγορά εργασίας. Με επιλογές. Ιδιαίτερα την κατάρτιση, κίνητρα για πρόσληψη από επιχειρήσεις μέσω επιδότησης των εργοδοτικών εισφορών. Επιδοτήσεις επιχειρηματικών πρωτοβουλιών και αυτοαπασχόληση των ανέργων.

Με τη δυνατότητα απασχόλησης, στους απολυμένους μεγαλύτερης ηλικίας που δύσκολα βρίσκουν δουλειά στην ελεύθερη αγορά, σε θέσεις κοινωνικής εργασίας, όπως γίνεται σε πολλές χώρες όπως π.χ. στην Ολλανδία. Σε σχολεία σε νοσοκομεία στην αυτοδιοίκηση. Βοηθώντας το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας.

Με ειδική εισοδηματική ενίσχυση που δε θα επιβαρύνει τα συνταξιοδοτικά ταμεία. Γιατί είναι χρέος της κοινωνίας μας να αντιμετωπίζει τις βίαιες ανακατατάξεις που προκαλούνται χωρίς παράλληλα να εμποδίζει τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν.

Ζήτημα έκτο. Η πολιτική για την επιχειρηματικότητα και την εξωστρέφεια.

Εδώ σας καλώ να δουλέψουμε μαζί για να αλλάξουμε την αντίληψη που έχει η ελληνική κοινωνία για την επιχειρηματικότητα. Την ενοχική στάση απέναντι στο ρίσκο και τη δημιουργία.

Είχα πρόσφατα μια συζήτηση με νέους οι οποίοι σπούδαζαν στην Κεφαλονιά για τη βιοκαλλιέργεια και τους ρώτησα τι θα επέλεγαν μεταξύ του να φτιάξουν μια μονάδα βιοκαλλιέργειας σε κάποια αγροτική περιοχή, να πάνε σε μια ιδιωτική επιχείρηση σύμβουλοι ή κάτι άλλο ή να πάνε στο δημόσιο για να βρουν μια δουλειά εκεί. Ήταν ομόφωνη η επιλογή τους να πάνε στο δημόσιο.

Αυτή η αντίληψη πρέπει να αλλάξει. Να μπολιάσουμε τους νέους με το μικρόβιο της δημιουργίας και της αναζήτησης νέων δρόμων και στον επιχειρηματικό τομέα.

Σας καλώ να δουλέψουμε μαζί για να αλλάξουμε τις σημερινές βαριές γραφειοκρατικές διαδικασίες που πνίγουν την επιχειρηματικότητα και οδηγούν την αποτυχία.

Σας καλώ να δουλέψουμε μαζί για να σπάσουμε τα σημερινά τείχη ανάμεσα σε μια εσωστρεφή ακαδημαϊκή κοινότητα και το χώρο των επιχειρήσεων. Για να πείσουμε το τραπεζικό σύστημα να πάρει μεγαλύτερο ρίσκο και να ενισχύσει τους νέους επιχειρηματίες και τις γυναίκες.

Να δημιουργήσουμε συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού στην οικονομία που φέρνει καινοτομία νέα προϊόντα υπηρεσίες θέσεις απασχόλησης.

Για να αναδείξουμε την τοπική επιχειρηματικότητα σε όλη την Ελλάδα σαν το δρόμο για την ανάπτυξη, αλλά και τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής.

Σας καλώ να δουλέψουμε μαζί για να ανοίξουμε νέους δρόμους στους Έλληνες και τις Ελληνίδες επιχειρηματίες στο εξωτερικό. Να τους στηρίξουμε στην προσπάθειά τους, να δημιουργήσουμε μια ανοιχτή εξωστρεφή οικονομία που δε φοβάται τις προκλήσεις του αύριο.

Στην καρδιά της νέας πρότασης για την επιχειρηματικότητα είναι η εξωστρέφεια της οικονομίας και η προσέλκυση ξένων επενδύσεων.

Θα δώσουμε έμφαση σε μια νέα αντίληψη για την εξωτερική πολιτική, όπου εθνικά θέματα δεν είναι μόνο οι σχέσεις μας με τις γειτονικές χώρες, αλλά και η προώθηση των ελληνικών προϊόντων στο εξωτερικό.

Η επένδυση στον άνθρωπο είναι το κλειδί. Να δώσουμε αξία στην εργασία, μεγαλύτερη αξία στο προϊόν, μέσα από την παιδεία, την έρευνα και την καινοτομία.

Να διαμορφώσουμε τις συνθήκες ενός προϊόντος ποιοτικού, με τέτοιες αξίες που πολύ δύσκολα μπορούν να γίνουν αντικείμενο αντιγραφής από άλλες χώρες. Να συνδεθούν με τις ιδιαιτερότητες και τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα.

Ο αγροτικός τομέας πρέπει να συνδεθεί με τη βιομηχανία για να δώσει προϊόντα ποιότητας και προϊόντα προέλευσης.

Να ενισχύσουμε τα δημόσια κέντρα ερευνών και να ανοίξουμε το χώρο της παιδείας και της έρευνας στην ευρύτερη περιοχή.

Να δούμε και άλλους τομείς. Της υγείας, συνδυάζοντας το περιβάλλον μας, τον τουρισμό μας, τις δυνατότητες που έχουμε, ώστε να κάνουμε την υγεία ένα πλεονέκτημα παραγωγικό αναπτυξιακό για τη χώρα συνδυάζοντάς την με τις άλλες υπηρεσίες τουρισμού, αγροτουρισμού συνεδριακού τουρισμού και εκπαίδευσης.

Χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στην ευρύτερη γεωγραφική περιοχή.

Ανάπτυξη νέων τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνίας. Ανανεώσιμες μορφές ενέργειας που η Ελλάδα θα μπορούσε να είναι πρότυπο γιατί όχι;

Βοηθώντας εν μέρει και τη σταδιακή απεξάρτησή μας από το πετρέλαιο.

Οφείλουμε να τολμήσουμε με νέες ιδέες. Να δημιουργήσουμε, για παράδειγμα, ένα ταμείο από τα έσοδα των αποκρατικοποιήσεων που επενδύει στο μέλλον στην έρευνα στην τεχνολογία στις καινοτόμες επιχειρηματικές ιδέες. Ένα ταμείο που θα βοηθάει επίσης στην αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων και τη στήριξη της εισόδου τους στην αγορά εργασίας.

Θέλω να εγγυηθώ ότι η αυριανή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα ανοίξει δρόμους για την υγιή επιχειρηματικότητα. Θα κάνει σύνθημα και πρακτική της την καινοτομία.

Ζητώ και από εσάς να αναλάβετε τις ευθύνες που σας αναλογούν.

Περισσότερη και πιο ουσιαστική εταιρική κοινωνική ευθύνη. Μεγαλύτερη περιβαλλοντική ευθύνη. Το περιβάλλον αποτελεί συγκριτικό αναπτυξιακό πλεονέκτημα και σαν τέτοιο πρέπει να προστατευτεί και να αξιοποιηθεί. Οι ελληνικές επιχειρήσεις που ακολουθούν παρόμοιες πρακτικές είναι δυστυχώς πολύ λίγες.

Σας ζητώ περισσότερες επενδύσεις στο ανθρώπινο δυναμικό. Στη χώρα μας οι δαπάνες κατάρτισης των εργαζομένων από τις επιχειρήσεις είναι από τις χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Περισσότερη ασφάλεια για τους εργαζόμενους. Είμαστε χώρα με εξαιρετικά υψηλούς δείκτες εργατικών ατυχημάτων.

Σας ζητώ μεγαλύτερη συμβολή στην έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη. Έχουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 15, μαζί με την Πορτογαλία, τη χαμηλότερη συμβολή των επιχειρήσεων σε δαπάνες έρευνας.

Περισσότερες επενδύσεις. Ανάλυση πρωτοβουλιών και ρίσκου. Εγκατάλειψη της λογικής της εξάρτησης των επιχειρηματικών προσπαθειών από το κράτος.

Τέλος στην πελατειακή κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα που είναι αδιέξοδη και επικίνδυνη για τον τόπο. Μια επιχειρηματικότητα που εντείνει την εξάρτηση του επιχειρηματία από το κράτος και δεν τον κάνει ανταγωνιστικό στην παγκόσμια αγορά. Μια εξάρτηση που δεν τον αφήνει να εξελιχθεί σωστά.

Το κράτος πρέπει να είναι δίπλα στις προσπάθειες τις δικές σας. Όχι ρουσφετολογικά, όχι πελατειακά. Το κράτος έχει ρόλο. Να στηρίζει κλάδους αναπτυσσόμενους, να στηρίζει την έρευνα, να στηρίζει την επιμόρφωση, να αναπτύξει τις απαραίτητες υποδομές, να εγγυάται κανόνες δικαίου, να μη βάζει εμπόδια, να απελευθερώνει, αντί να χειραγωγεί τον επιχειρηματία.

Ζήτημα έβδομο. Σχέσεις πολιτικών με επιχειρηματίες.

Κι αυτό με φέρνει στο τελευταίο ζήτημα, φίλες και φίλοι, ένα επίμαχο θέμα, θέμα συνήθως ταμπού, το οποίο όμως πρέπει με καθαρότητα και ευθύτητα να

αντιμετωπίσουμε. Έρχομαι σε ένα θέμα που δαιμονοποιεί, τόσο τους επιχειρηματίες, όσο και τους πολιτικούς. Ένα θέμα που μας ενοχοποιεί όλους στα μάτια της κοινής γνώμης. Είναι οι σχέσεις των πολιτικών με τους επιχειρηματίες.

Έχουμε δύο δρόμους να επιλέξουμε. Ο ένας είναι πελατειακός. Είναι η αντίληψη ότι όλα απαγορεύονται, αλλά όλα γίνονται αν έχεις ισχυρό κατάλληλο «δόντι». Είναι η αντίληψη ότι ο επιχειρηματίας δεν έβγαλε τα λεφτά του από θεμιτές δραστηριότητες αλλά από κομπίνες. Είναι η αντίληψη ότι ο πολιτικός όταν βρίσκεται με τον επιχειρηματία δεν μιλάει για το δημόσιο συμφέρον αλλά για το προσωπικό του συμφέρον. Είναι η ενοχοποίηση της λειτουργίας μας ως πολιτικών, η ενοχοποίηση της δικιάς σας λειτουργίας ως επιχειρηματιών.

Εσάς σας αδικούν για τον τρόπο που παράγετε κέρδος και που συναλλάσσετε με το κράτος. Εμάς μας αδικούν για τον τρόπο διασφάλισης του "πολιτικού χρήματος". Αυτή η εικόνα πρέπει να αλλάξει κι εδώ οι νομοθετικές παρεμβάσεις δεν επαρκούν.

Πρέπει να σπάσουμε τις πελατειακές αντιλήψεις που διαμορφώνουν προνομιακές σχέσεις με συγκεκριμένους επιχειρηματίες και δεν προωθούν την πραγματική επιχειρηματικότητα.

Πρέπει να στηρίζουμε επιχειρήσεις και κλάδους επιχειρήσεων για να πάει η οικονομία μπροστά και όχι για να στηρίζουμε ευνοούμενους επιχειρηματίες.

Δική μου δέσμευση είναι ότι δεν θα κάνω πολιτική προσωπικής εύνοιας, αλλά πολιτική που θα διασφαλίζει τον υγιή ανταγωνισμό με στόχο την ανταγωνιστικότητα της χώρας.

Με ενδιαφέρει η επιβίωση και η μετεξέλιξη μιας επιχείρησης, όχι γιατί κάποιος θα είναι ευνοούμενος μου ή του κόμματός μου. Με ενδιαφέρει επειδή θα υπάρξει όφελος για την οικονομία, για τη χώρα, για τον εργαζόμενο, για την κοινωνία, για την επιχειρηματικότητα.

Αυτό σημαίνει να εμπεδώσουμε τους απαραίτητους κανόνες και αντίληψη μεταξύ μας. Θα αποβεί ωφέλιμο για τη χώρα, για τη δημοκρατία, για την ανάπτυξη, για την οικονομία.

Θα εμπεδώσουμε την έννοια του κράτους δικαίου. Οι κανόνες θα δώσουν σιγουριά και στον επιτυχημένο επιχειρηματία, αλλά και στο νέο που ζητά να δημιουργήσει.

Πριν από κάποια χρόνια ένας μεγάλος κοινωνιολόγος, ο Robert Putnam, έκανε μια έρευνα στην Ιταλία. Θέλησε να καταλάβει γιατί υπήρχε τόση διαφορά, και στους δημοκρατικούς θεσμούς και στην αντιμετώπιση της διαφθοράς και στην οικονομική ανάπτυξη, μεταξύ Σικελίας και Βόρειας Ιταλίας.

Το συμπέρασμα του ήταν ότι στη Βόρεια Ιταλία είχαν δημιουργήσει μια κουλτούρα εμπιστοσύνης, άγραφων, αν θέλετε, κανόνων, αντιλήψεων και νοοτροπιών, που ανέπτυξαν τη συνεργασία, τη συλλογικότητα, τη διαβούλευση, την αξιοπιστία, τη διαφάνεια.

Το ονόμασε "κοινωνικό κεφάλαιο". Ένα άυλο κεφάλαιο, που όμως δημιουργούσε ένα δίκτυο συνεργατικότητας και εμπιστοσύνης πάνω απ' όλα, μέσα στο οποίο μπορούσε ο επιχειρηματίας, ο δημιουργός, ο πολίτης, να επιχειρήσει το καινούριο, με σιγουριά και με σχέδιο. Να έχει σιγουριά ότι το σχέδιο του θα είχε μια ευοίωνη προοπτική.

Στη Σικελία, αντιθέτως, βρήκε κλίμα καχυποψίας, αυθαιρεσίας, μυστικοπάθειας, αυταρχισμού και ατομισμού. Εκεί δεν υπήρχε το "κοινωνικό κεφάλαιο" της Βόρειας Ιταλίας. Εκεί δεν υπήρχαν κανόνες, παρά εκείνες του δικαίου του ισχυρού, του πελατειακού, μαφιόζικου αν θέλετε, συστήματος διαχείρισης της κοινωνίας.

Εμείς δεν είμαστε Σικελία, δεν είμαστε όμως και Βόρεια Ιταλία.

Ξέρω ότι μπορούμε να κάνουμε πολλά. Πιστεύω στην Ελλάδα. Το κορυφαίο γεγονός των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν αποκαλυπτικό. Μπορούμε όταν θέλουμε. Μπορούμε όταν βάζουμε στόχους. Όχι στόχους συμβατικούς, όχι στόχους μετριότητας. Μπορούμε όταν βάλουμε τον πήχη ψηλά, όταν λέμε ότι θα γίνουμε πρωταγωνιστές σε συγκεκριμένους κλάδους. Μπορούμε όταν δημιουργήσουμε μια νέα εμπιστοσύνη, το νέο αυτό "κοινωνικό κεφάλαιο" που τόσο το είδαμε στους εθελοντές των Αγώνων μας.

Κυρίες και κύριοι,

είμαι σοσιαλιστής και εμείς οι σοσιαλιστές από τη φύση μας είμαστε αισιόδοξοι. Πιστεύουμε ότι μπορούμε με την κοινή μας θέληση και τις κοινές μας δράσεις να φτιάξουμε έναν κόσμο με μεγαλύτερη ισότητα, ευκαιρίες και δυνατότητες, ασφάλεια και ευημερία, κοινωνική δικαιοσύνη και αρμονία με το περιβάλλον.

Σήμερα όμως ανησυχώ για τη χώρα μας. Καθημερινά χάνονται ευκαιρίες. Εξελίξεις μας προσπερνούν. Η ανασφάλεια και η κοινωνική πόλωση εντείνονται.

Δεν μπορούμε ως κοινωνία να μείνουμε στην στείρα και ξεπερασμένη αντιπαράθεση που προσπαθεί να βάλει εργαζόμενους και εργοδότες η κυβέρνηση.

Δεν μπορούμε ως χώρα να ξαναγυρίσουμε σε αποτυχημένα μοντέλα οικονομικής ανάπτυξης που η ιστορία έχει αφήσει πίσω.

Η πολιτική αυτής της κυβέρνησης, οι μεταρρυθμίσεις που επαγγέλλεται, είναι άτολμες, κοινωνικά άδικες, τελικά αδιέξοδες και αναποτελεσματικές.

Για μένα, χρειάζεται συνεργασία. Συνεργασία για να γίνουν τομές και αλλαγές με ασφάλεια και σιγουριά.

Χρειάζεται συνεργασία για να περάσουμε σε μια οικονομία που παράγει σύγχρονα προϊόντα και υπηρεσίες έντασης της γνώσης.

Μια οικονομία που βασίζεται στην επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο.

Μια οικονομία που να ενθαρρύνει την επιχειρηματική δράση, δίνοντας την δυνατότητα στον επιχειρηματία να επενδύσει, να πάρει ρίσκα, να δημιουργεί πλούτο και απασχόληση, χωρίς να φοβάται τον ανταγωνισμό και τις προκλήσεις των διεθνών αγορών, μέσα από ένα αποτελεσματικό ρυθμιστικό περιβάλλον που διασφαλίζει όρους υγιούς ανταγωνισμού για την προστασία του καταναλωτή.

Χρειάζεται συνεργασία για να φτιάξουμε μια οικονομία ίσων ευκαιριών στην οποία όλοι συμμετέχουν και έχουν μέρος στην ανάπτυξη.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.